

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 8C/327/2006
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1206214054
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Raul Pospíšil
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2015:1206214054.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v právnej veci žalobcu: X. G., nar. XX.XX.XXXX, Z. XXX/XX, XXX XX M., št. občan SR, zast.: JUDr. Ján Hlaváč, advokát, Ružová 5, 048 01 Rožňava proti žalovanému: Slovenský plynárenský priemysel, a.s., Mlynské nivy 44/a, 825 11 Bratislava, IČO: 35 815 256, o zaplatenie 12.847,- Sk (426,44 €) s prísl., takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť odporcovi trovy konania v sume 21,24 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Rožňava dňa 05.09.2005 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 12.847,- Sk (od 01.01.2009 suma 426,44 €) s príslušenstvom titulom nevyplateného podielu na hospodárskom výsledku za rok 2001 vo výplatnom termíne do 10.09.2002. Vec bola postúpená tunajšiemu súdu z dôvodu miestnej príslušnosti dňa 05.12.2005.

Žalobca návrh na začatie konania odôvodnil tým, že u právneho predchodcu žalovaného v Slovenskom plynárenskom priemysle š.p. bol v roku 2001 v pracovnom pomere. Žalobca nárok na vyplatenie podielu na hospodárskom výsledku za rok 2001 odvodzuje od § 14 Kolektívnej zmluvy uzatvorenej na roky 2001 až 2003 medzi SPP, a.s. a Plynárenským odborovým zväzom, podľa ktorého sa zamestnávateľ zaviazal zabezpečiť v príslušnom roku tvorbu podielov na hospodárskych výsledkoch vo výške priemernej tarifnej mzdy dosiahnutej v predchádzajúcom roku. Priemerná tarifná mzda dosiahnutá u žalovaného za rok 2001 bola 12.847,- Sk. Termín vyplatenia podielov bol v kolektívnej zmluve stanovený na výplatný termín za mesiac august príslušného roka. Žalovaný však predmetné podiely na hospodárskom výsledku za rok 2001 žalobcovi doposiaľ neuhradil, a to aj napriek urgenciám zo strany zástupcov zamestnancov. Žalobca poukázal na skutočnosť, že výročná správa žalovaného za rok 2001 konštatuje, že po vykonaní odvodových povinností sa dosiahol zisk 404 mil. Sk. Žalobca sa súčasne domáhal, aby mu súd priznal žalovanú pohľadávku spolu s úrokom z omeškania 15,5% ročne odo dňa 11.09.2002 a náhradu trov konania.

Súd vo veci vydal dňa 08.09.2005 platobný rozkaz pod č. k. 14Ro/380/2005-7, proti ktorému včas žalovaný podal odpor. V odpore uviedol, že podmienky na vyplatenie podielov na hospodárskom výsledku v roku 2001 neboli splnené. Vo veci konal v súlade so zákonom o kolektívnom vyjednávaní sprostredkovateľ a rozhodca. Rozhodca v tejto veci vydal rozhodnutie, pričom zamestnávateľ využil svoje právo, ktoré mu dáva zákon o kolektívnom vyjednávaní a podal námietky voči rozhodnutiu rozhodcu na Krajský súd v Bratislave.

Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 21.11.2013 poukázal čestné vyhlásenia R.. W. Y. - predsedu predstavenstva žalovaného, L. N. - predsedu plynárenského odborového zväzu zo dňa 16.1.2008 a čestné vyhlásenie R.. X. G. - člena predstavenstva žalovaného zo dňa 22.7.2008. Podľa týchto vyhlásení Dodatok č. 3 zo dňa 11.12.2001 Kolektívnej zmluvy na roky 2001-2003 riešil odmeňovanie zamestnancov za rok 2000. V tomto roku sa spoločnosť dostala do straty a hospodársky výsledok spoločnosti bol záporný. Z tohto dôvodu vykonalo predstavenstvo SPP, a.s. kroky vedúce k možnosti vyplatiť zamestnancom náhradu za podiel na hospodárskom výsledku za rok 2000. Následne bol z vyššie uvedeného dôvodu podpísaný Dodatok č. 3. Podľa názoru žalobcu bolo zrejmé, že Dodatok č. 3 Kolektívnej zmluvy na roky 2001 až -2003 nemal nič spoločné s podielmi na hospodárskom výsledku za rok 2001. Cieľom dodatku bolo riešenie odmien zamestnancov za rok 2000, keď sa nie ich vinou dostala spoločnosť do straty v dôsledku uznesenia NR SR o dodatkovom odvode do štátneho rozpočtu SPP, š.p., tým, že dodatkovým odvodom nebol vytvorený zisk, nemohli byť vyplatené podiely na hospodárskom výsledku. Preto po schválení v dozornej rade boli vyplatené jednorazové odmeny pre zamestnancov, avšak za týmto účelom bolo potrebné zrušiť §14 Kolektívnej zmluvy, čo sa vykonalo Dodatkom č. 3 zo dňa 11.12.2001. Zrušenie §14 Kolektívnej zmluvy sa dotýkalo roku 2001, avšak vo vzťahu k podielom za rok 2000. Aj zo samotnej dikcie dodatku č. 3 vyplýva, že ide o právny režim regulujúci nárok na podiely na hospodárskom výsledku pre rok 2001, teda za nárokové obdobie roku 2000. Dodatok č. 3 zo dňa 11. 12. 2001 podiely na hospodárskom výsledku za rok 2001 neriešil, tu platilo pôvodné znenie Kolektívnej zmluvy, čo potvrdzujú čestné vyhlásenia signatárov KZ, ako aj ďalšie dokumenty súvisiace s prípravou Dodatku č. 3. Žalobca poukázal aj na prílohy výročnej správy žalovaného za rok 2001 - výkazu zisku a strát, založenej v Zbierke listín, registrového súdu Bratislava I Zbl 3373/2007-1SA 2749/ B Zbl, kde hospodársky výsledok žalovaného po zdanení a osobitnom odvode za rok 2001 predstavoval 404 mil. Sk.

Žalobca ďalej vo vyjadrení doručenom súdu dňa 14.08.2014 uviedol, že rozhodca v kolektívnom spore Plynárenský odborový zväz Bratislava proti Slovenskému plynárenskému priemyslu a.s. o vyplatenie podielov na hospodárskom výsledku SPP a.s. za rok 2001, rozhodnutím zo dňa 4.1.2014 nepriznal nárok na vyplatenie podielov na hospodárskom výsledku za rok 2001 podľa Kolektívnej zmluvy za rok 2001 až 2003. Ide už o tretie rozhodnutie rozhodcu. Plynárenský odborový zväz podal proti rozhodnutiu zo dňa 4.1.2014 opravný prostriedok zo dňa 23.1.2014. Tento spor nie je právoplatne skončený. Žalobca zdôraznil, že zo znenia Dodatku č. 3 jednoznačne vyplýva: „ Pre rok 2001 sa ruší celý paragraf“. Zmluvné strany sa podľa § 6 ods. 2 zákona o kolektívnom vyjednávaní dohodli na pozastavení účinnosti predmetného ustanovenia, pričom to jednoznačne časovo ohraničili, a to odo dňa podpisu Dodatku č. 3 dňa 11.12.2001 do 31.12.2001. Obdobie pred tým a potom zostáva dodatkom nedotknuté. Aj následné skutočnosti súvisiace s Dodatkom č. 4 KZ SPP, a.s. na rok 2001-2003 a prijatie novej kolektívnej zmluvy z 1.4.2002 v Preambule ktorej sa uvádza, že táto zmluva sa uzatvára ako „novelizované znenie Kolektívnej zmluvy SPP a.s. pôvodne uzavretej na roky 2001-2003“ svedčia v prospech zamestnancov. Podľa názoru žalobcu znenie čl. 14 tejto KZ v definícii podielov na hospodárskom výsledku zahŕňa aj vyplatenie podielov za rok 2001, nakoľko toto bolo Dodatkom č. 3 len pozastavené a novelizovaným znením bolo len preklopené do Kolektívnej zmluvy zo dňa 1.4.2002. Úmysel dodatku iba pozastaviť účinnosť KZ na určitý čas potvrdzujú aj vyhlásenia osôb, konajúcich za účastníkov Dodatku č. 3 a taktiež zápis č. 24 zo zasadnutia predstavenstva SPP, a.s. zo dňa 26.11.2001. Opätovne zdôraznil, že listinné dôkazy potvrdzujú tvrdenie žalobcu, že Dodatok č. 3 KZ riešil otázku podielov na hospodárskom výsledku za rok 2000, kedy fakticky zamestnancom nevznikol nárok na podiely v dôsledku vykázananej straty spoločnosti, pričom poukázal na obsah písomnej informácie (interného listu) zamestnancom SPP, a.s. zo dňa 2.11.2001. Obrana žalovaného, že za rok 2001 dosiahol stratu neobstojí, čo osvedčujú fakty a skutočnosti, vyplývajúce z Výkazu ziskov a strát odporcu za rok 2001, z ktorého vyplýva dosiahnutie zisku 404 mil. Sk, pričom odvod štátneho podniku do štátneho rozpočtu nemožno považovať ako nákladovú položku, resp. ako pasívum hospodárenia, nakoľko odvod predstavuje akúsi „dividendu“ štátu z podnikania, a teda je jednoznačne ziskom z podnikania. Skutočnosť, že sa zamestnávateľ cítil byť povinný vyplatiť podiely na hospodárskom výsledku za rok 2001, je možné vyvodiť zo zápisu zo dňa 29.4.2004 z rokovania pred sprostredkovateľom pre riešenie kolektívneho sporu R.. B. Z., kde zamestnávateľ predložil ponuku kompromisného riešenia sporu v tom, že navrhol vyplatenie 50% nároku požadovanom zástupcami zamestnancov, na čo zástupcovia zamestnancov nepristúpili. Zmena argumentácie prišla až s právnym nástupcom po SPP, š.p., ktorý si uvedené listiny vykladal v rozpore s úmyslom, ktoré osoby pri podpise dokumentov mali, a to najmä pri podpise Dodatku č. 3. V Dodatku č. 3 je uvedené, že sa zrušuje §14 podiely na hospodárskom výsledku pre rok 2001. Z uvedeného, ako aj z vyjadrení osôb, konajúcich za obidve zmluvné strany je zrejmé, že ak by podstatou dodatku č. 3

bolo zrušenie podielov na hospodárskom výsledku za rok 2001, bolo by v ňom uvedené a z vyjadrení účastníkov tohto vzťahu by vyplývalo, že sa zrušuje § 14 KZ za rok 2001. Za dôkaz, že dodatok č. 3 Kolektívnej zmluvy SPP na roky 2001-2003, pokiaľ ide o §14 zmluvy, sa týkal podielov za rok 2000 považuje žalobca aj Interný list žalovaného zn. OSZ/131/2001 zo dňa 2.11.2001, ktorý sa zaoberá problematikou podielov na hospodárskom výsledku žalovaného za rok 2000 s tým, že bude zahájené kolektívne vyjednávanie s prípadným návrhom zmeny vyplatenia podielov za rok 2000, čo sa vlastne dodatkom č. 3 Kolektívnej zmluvy SPP na roky 2001-2003 zo dňa 11.12.2001 naplnilo a v decembri 2001 došlo k vyplateniu odmien pre zamestnancov žalovaného za rok 2000.

Žalovaný v písomnom podaní doručenom súdu dňa 22.08.2014 uviedol, že Dodatok č. 3 ku Kolektívnej zmluve uzavretej na roky 2001 až 2003 zo dňa 11.12.2001 sa dotkol § 14 kolektívnej zmluvy a preukazuje, že žalobca nemá právo na podiel na hospodárskom výsledku za rok 2001, keďže zmluvné strany kolektívnej zmluvy sa dohodli, že „§ 14 „Podiely na hospodárskych výsledkoch“ - pre rok 2001 sa ruší celý paragraf“ s tým, že došlo k prečíslovaniu nasledujúcich ustanovení kolektívnej zmluvy. Z uvedeného vyplýva, že zmluvné strany kolektívnej zmluvy sa po jej uzatvorení dohodli na jej zmene tak, že zamestnanci odporcu nemajú právo na podiel na hospodárskych výsledkoch žalovaného. Ak by sa aj zmluvné strany nedohodli na zmene kolektívnej zmluvy dodatkom č. 3, ani tak by zamestnancom žalovaného nevznikol nárok na podiel na hospodárskom výsledku za rok 2001, keďže zamestnancom by vznikol nárok na podiel na hospodárskom výsledku iba v prípade priaznivých hospodárskych výsledkov žalovaného. Žalovaný je právnym nástupcom štátneho podniku Slovenský plynárenský priemysel, š.p. a v dôsledku transformácie v roku 2001 naňho prešli všetky práva a povinnosti právneho predchodcu, smerodajným a rozhodujúcim je hospodársky výsledok k 31.12.2001. Ako vyplýva z výkazu ziskov a strát žalovaného k 31.12.2001, hospodárskym výsledkom žalovaného v roku 2001 bola strata, a teda nebol splnený predpoklad na vznik povinnosti žalovaného ako zamestnávateľa vyplatiť zamestnancom podiely na hospodárskom výsledku za rok 2001, keďže bol záporný. Rozhodca R.. V. N. rozhodol „Rozhodnutím rozhodcu v kolektívnom spore o plnenie kolektívnej zmluvy“ zo dňa 04.01.2014 tak, že zamestnávateľ nemá povinnosť zabezpečiť tvorbu podielov na hospodárskych výsledkoch za rok 2001 podľa § 14 Kolektívnej zmluvy SPP, š.p. uzavretej na roky 2001 až 2003 z 15.11.2000 s účinnosťou od 01.01.2001. Žalovaný si zároveň v prípade úspechu uplatnil právo na náhradu trov konania, ktoré predstavujú žalovaným zaplatený súdny poplatok za odpor.

Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu dňa 02.10.2014 poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 6Co/708/2013 zo dňa 27.01.2014, podľa ktorého mal súd za to, že Dodatok č. 3 zrušil nárok na vyplatenie podielu na hospodárskych výsledkoch žalovaného za rok 2001. Účastníkmi zvolenú formuláciu „ruší sa celý paragraf (14) pre rok 2001“ nemožno vykladať inak, ako tak, že pre rok 2001 povinnosť zamestnávateľa vytvoriť tvorbu podielov na hospodárskych výsledkoch vo výške priemernej tarifnej mzdy dosiahnutej u zamestnávateľa za rok 2000 nevznikla. Tým nevznikol ani nárok zamestnancov na ich vyplatenie. V súlade s uvedeným záverom rozhodol krajský súd aj v ďalších konaniach (sp. zn. 6Co/218/2014-197, 6Co/640/2013-2019, 6Co/219/2014-194).

Súd vec prejednal v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu, ako aj žalovaného. Účastníci konania svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili s tým, aby súd vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: Kolektívnu zmluvou SPP, š.p. uzavretou na roky 2001 až 2003 zo dňa 15.11.2000 vrátane jej Dodatkov č. 1, 2, 3 a 4, rozhodnutím rozhodcu v kolektívnom spore o plnenie kolektívnej zmluvy zo dňa 01.06.2004, uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.09.2007, č. k. 4Sp/34/2006-183, rozhodnutím rozhodcu v kolektívnom spore zo dňa 17.12.2007, uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10.01.2012, č.k. 3Sp/28/2011-129, Kolektívnu zmluvou Slovenského plynárenského priemyslu, a.s. na roky 2002 až 2003 účinnú dňom 1.4.2002, výkazom ziskov a strát žalovaného k 31.12.2001, výročnou správou žalovaného - výkazom zisku a strát (bod 14- súhrnné výsledky za rok 2001 plus cash flow, bod 3- konsolidované súvahy, bod 4- konsolidované výkazy ziskov a strát, bod 5- konsolidované výkazy zmien vo vlastnom imaní, bod 6- konsolidované výkazy peňažných tokov), čestným vyhlásením L. N. zo dňa 16.1.2008, čestným vyhlásením R.. W. Y. zo dňa 16.1.2008, čestným vyhlásením R.. X. G. zo dňa 22.7.2008, zápisom č. 24 z mimoriadneho zasadania predstavenstva SPP, a.s. konaného dňa 26.11.2001, zápisom č. 47 zo zasadania predstavenstva SPP, a.s. konaného dňa 19.8.2003, materiálom na zasadanie predstavenstva a.s. s názvom: Právna analýza návrhu POZ na sprostredkovateľa vo veci nevyplatenia podielov na zisku na rok 2001 zo dňa 19.8.2003,

záverom z rokovania zo Dňa 29.3.2004 o plnení ustanovenia § 14 KZ SPP za rok 2001, interným listom zo dňa 2.11.2001, rozhodnutím rozhodcu R.. V. N. v kolektívnom spore o plnenie kolektívnej zmluvy zo dňa 4.1.2014 a zistil nasledovný skutkový stav:

Z výpisu z obchodného registra žalovaného súd zistil, že akciová spoločnosť bola založená zakladateľskou listinou zo dňa 11.06.2001 v súlade s § 154 až 220 zák. č. 513/91 Zb. v znení noviel, s dňom zápisu do obchodného registra 01.07.2001, v dôsledku Rozhodnutia vlády Slovenskej republiky č. 317/2001 zo dňa 11.04.2001 o privatizácii Slovenského plynárenského priemyslu, štátny podnik, IČO: 00 211 290 zrušeného bez likvidácie. Majetok, práva, povinnosti a záväzky (i neznáme), okrem práv podľa § 16 zák. č. 92/1991 Zb., zrušeného štátneho podniku prešli na Fond národného majetku SR, ktorý ich dňa 01.07.2001 vložil do akciovej spoločnosti, Slovenský plynárenský priemysel, a. s. Podľa § 14, s názvom Podiely na hospodárskych výsledkoch, Kolektívnej zmluvy SPP š.p. uzavretej dňa 15.11.2000 na roky 2001 až 2003 medzi SPP, š.p. ako zamestnávateľom a odborovými základnými organizáciami pôsobiacimi v SPP, š.p., zastúpenými predsedom Plynárenského odborového zväzu Robertom Kulifajom, zamestnávateľ zabezpečí v príslušnom roku tvorbu podielov na hospodárskych výsledkoch vo výške priemernej tarifnej mzdy dosiahnutej v SPP, š.p. v predchádzajúcom roku. Konkrétny postup vyplatenia podielov bude upravený vnútro podnikovým predpisom vopred prerokovaným s POZ. Termín vyplatenia je stanovený vo výplatnom termíne za mesiac august príslušného roka.

Dňa 11. decembra 2001 uzavreli žalovaný a predseda Plynárenského odborového zväzu L. N. Dodatok č. 3 ku Kolektívnej zmluve SPP, akciovej spoločnosti uzavretej na roky 2001 až 2003, ktorým sa pre rok 2001 zrušil celý paragraf 14 "Podiely na hospodárskych výsledkoch". Nasledujúce paragrafy sa prečíslovali na § 14 "Doplnkové dôchodkové poistenie" atď. Dodatok sa stal neoddeliteľnou súčasťou Kolektívnej zmluvy SPP, akciovej spoločnosti na roky 2001 až 2003 a nadobudol účinnosť dňom podpisu zmluvnými stranami, t. j. dňa 11.12.2001.

Podľa Výkazu ziskov a strát v plnom rozsahu k 31.12.2011 žalovaného, ktorý tvoril prílohu k daňovému priznaniu k dani z príjmov žalovaného, hospodárskym výsledkom žalovaného v roku 2001 bola strata. Žalobca súdu predložil prílohu výročnej správy žalovaného, ktorá zahŕňala aj súhrnné výsledky za rok 2001, pričom v rámci výkazu zisku a strát uvádzala ako hospodársky výsledok po zdanení a osobitnom odvode pre rok 2001 sumu 404 mil. Sk.

Rozhodca pre kolektívne spory č. 11 Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR Ing. Jaroslav Kulich v kolektívnom spore o plnenie kolektívnej zmluvy medzi Slovenským plynárenským priemyslom, a.s. a Plynárenským odborovým zväzom rozhodnutím zo dňa 01.06.2004 rozhodol tak, že zamestnávateľ Slovenský plynárenský priemysel, a.s. je povinný zaplatiť každému zamestnancovi, ktorý ku dňu 31.12.2001 vykonával u žalovaného práce v hlavnom pracovnom pomere sumu 12.847,- Sk (od 01.01.2009 suma 426,44 €), a to ako podiel na hospodárskom výsledku za rok 2001.

Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 28.09.2007, č. k. 4Sp/34/2006-183 na návrh žalovaného rozhodnutie rozhodcu R.. V. N. zo dňa 01.06.2004 zrušil pre jeho nepreskúmateľnosť a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom bolo úlohou rozhodcu vec opätovne prejednať.

Rozhodnutím zo dňa 17.12.2007 rozhodca R.. V. N. v kolektívnom spore o plnenie kolektívnej zmluvy rozhodol tak, že nárok na vyplatenie podielov na hospodárskom výsledku za rok 2001 podľa § 14 Kolektívnej zmluvy SPP, š. p. uzatvorenej na roky 2001 až 2003 z 15.11.2000 nepriznal.

Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 10.01.2012, č.k. 3Sp 28/2011-129 rozhodol tak, že rozhodnutie rozhodcu R.. V. N., rozhodcu pre kolektívne spory Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR v kolektívnom spore o plnenie kolektívnej zmluvy zo dňa 17.12.2007 vo veci vyplatenia podielu na hospodárskom výsledku za rok 2001 zrušil a vec rozhodcovi vrátil na ďalšie konanie. Zároveň v odôvodnení uviedol, že napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému (Slovenský plynárenský priemysel, a.s.) na ďalšie konanie, pričom bude povinnosťou žalovaného a konajúceho orgánu vo veci nárokov na vyplatenie podielu na hospodárskom výsledku za rok 2001 opätovne rozhodnúť. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.01.2012.

Z oznámenie žalovaného vyplynulo, že rozhodca R.. V. N. rozhodol „Rozhodnutím rozhodcu v kolektívnom spore o plnenie kolektívnej zmluvy“ zo dňa 04.01.2014 tak, že zamestnávateľ nemá povinnosť zabezpečiť tvorbu podielov na hospodárskych výsledkoch za rok 2001 podľa § 14 Kolektívnej zmluvy SPP, š.p. uzatvorenej na roky 2001 až 2003 z 15.11.2000 s účinnosťou od 01.01.2001.

Súd s poukazom na zásadu hospodárnosti konania nevykonal dokazovanie výsluchom svedka L. N., nakoľko nemohla z jeho výpovede vyplynúť žiadna skutočnosť, ktorá mohla mať význam pre rozhodnutie súdu. Navyše súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že L. N., ktorý podpísal ako predseda POZ Dodatok č. 3 ku kolektívnej zmluve, podpísal Čestné prehlásenie týkajúce sa Dodatku č. 3, v ktorom nespochybňuje skutočnosť, že predmetný dodatok podpísal. Rovnako podpísali uvedené čestné prehlásenie aj R.. W. Y., predseda predstavenstva SPP, a.s. a R.. X. G., člen predstavenstva SPP, a.s.

V Čestnom prehlásení vystavenom dňa 16.01.2008, podpísanom L. N. je uvedené, že L.Z. N. týmto prehlasuje, že ako predseda POZ podpísal Dodatok č. 3 ku kolektívnej zmluve SPP, a.s. uzavretej na roky 2001 až 2003 dňa 11.12.2001 s tým, že jeho motívom, ako aj cieľom bolo umožniť vyplatenie podielov na hospodárení pre zamestnancov na rok 2000, pričom mali za to, že nové ustanovenie § 14 Kolektívnej zmluvy na roky 2001 až 2003 im to znemožňuje. Ďalej menovaný uviedol, že úmyslom oboch strán podpisujúcich predmetný dodatok nebolo zrušiť platnosť predmetného ustanovenia, ale iba pozastaviť platnosť ustanovenia, kým nebudú vyplatené podiely na hospodárskom výsledku za rok 2000, podľa predchádzajúcej platnej kolektívnej zmluvy, čo vyplývalo z analýz vypracovaných právnym oddelením SPP, a.s., a to len odo dňa podpisu dodatku dňa 11.12.2001 do 31.12.2001, o čom svedčí aj textácia v dodatku "pre rok 2001", pričom účinnosť tejto zmeny nastala podpisom 11.12.2001 a skončila posledným dňom roka 2001.

Rovnako v Čestnom prehlásení vystavenom dňa 16.01.2008, podpísanom Ing. W. Y., predsedom predstavenstva SPP, a.s. sa uvádza, že menovaný podpísal dodatok č. 3 ku kolektívnej zmluve, pričom cieľom a motívom bolo riešenie odmien zamestnancov pre rok 2000, keď sa nie ich vinou dostala spoločnosť do straty v dôsledku uznesenia NR SR o dodatkovom odvode do ŠR SR pre š.p. SPP. Tým, že dodatkovým odvodom nebol vytvorený zisk, nemohli byť vyplatené podiely na hospodárskom výsledku, preto po schválení v DR spoločnosti boli vyplatené jednorazové odmeny pre zamestnancov, avšak za tým účelom bolo potrebné zrušiť § 14 KZ. Toto sa vykonalo predmetným dodatkom č. 3. Zrušenie § 14 KZ sa dotýkalo roku 2001, avšak vo vzťahu k podielom za rok 2000. Účinnosť dodatku č. 3 bola odo dňa podpisu 11.12.2001 do 31.12.2001.

Obdobne aj v Čestnom prehlásení vystavenom dňa 22.07.2008, podpísanom R.. X. G., členom predstavenstva SPP, a.s. sa uvádza, že menovaný podpísal dodatok č. 3 ku kolektívnej zmluve, pričom tento riešil odmeňovanie zamestnancov za rok 2000. V tomto roku spoločnosť dosahovala straty v dôsledku dodatkového odvodu do štátneho rozpočtu, týmto krokom došlo k tomu, že hospodársky výsledok spoločnosti bol záporný. Z toho dôvodu predstavenstvo vykonalo kroky vedúce k možnosti vyplatiť zamestnancom spoločnosti za rok 2000 náhradu za podiely na hospodárskom výsledku. Následne bol podpísaný dodatok č. 3 ku Kolektívnej zmluve na roky 2001-2003. Z uvedeného je zrejmé, že dodatok nemal nič spoločné s podielmi na hospodárskom výsledku za rok 2001.

Žalobca predložil súdu zápis z mimoriadneho zasadania predstavenstva SPP, a.s., konaného dňa 26.11.2001, kde predstavenstvo v bode č. 15 neschválilo Dodatok č. 3 ku Kolektívnej zmluve SPP, a.s. na roky 2001-2003. Na zasadnutí predstavenstva SPP, a.s. zo dňa 19.8.2003 bola prijatá úloha - vypracovať právnu analýzu návrhu POZ na vyporiadanie sporu vo veci nevyplatených podielov za rok 2001. V materiáli na zasadnutie predstavenstva dňa 19.8.2003 bola vypracovaná právna analýza POZ na sprostredkovateľa vo veci nevyplatenia podielov na zisku za rok 2001. Z jej obsahu je zrejmé, že návrh na vyplatenie podielov za rok 2001 nebol na valnom zhromaždení dňa 16.6.2003 schválený, preto predložil Plynárenský odborový zväz návrh na riešenie tohto problému prostredníctvom sprostredkovateľa. Záverom bolo konštatované, že vyplatenie podielov je záväzkom zamestnávateľa dohodnutým v kolektívnej zmluve, z ktorého vznikajú nároky jednotlivým zamestnancom. Z uvedeného dôvodu nemožno tento spor riešiť ako kolektívny. Zamestnanci majú právo uplatňovať si svoj nárok na vyplatenie podielov, ako nárok z pracovnoprávných vzťahov súdnou cestou. Žalobca ďalej predložil súdu záver z rokovania dňa 29.4.2004, z ktorého je zrejmé, že zamestnávateľ predložil ponuku kompromisného riešenia sporu v tom zmysle, že vyplatí zamestnancom finančnú čiastku predstavujúcu výšku 50% nároku požadovaného POZ. POZ s predloženou ponukou nesúhlasil a požadoval vyplatenie

čiasťky v zmysle § 14 KZ SPP, a.s. V internom liste žalovaného zo dňa 2.11.2001 adresovanom všetkým zamestnancom Ústredia akciovej spoločnosti bolo uvedené, že na základe rozhodnutia Dozornej rady a Predstavenstva akciovej spoločnosti záväzok zaplatiť zamestnancom podiely na hospodárskych výsledkoch, nebol realizovaný. Dôvodom bol vznik straty, a to vzhľadom na vykonanie dodatkového odvodu do štátneho rozpočtu v roku 2000. Z tohto dôvodu neboli vytvorené potrebné zdroje na vyplatenie podielov, nebol dosiahnutý zisk.

Rovnako súd nenariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru účtovníctvo za účelom preskúmania účtovnej závierky žalovaného za rok 2001, nakoľko toto súd rovnako považuje za nadbytočné a nevhodné. Žalobca neuviedol a netvrdil žiadnu skutočnosť, ktorá by spochybňovala údaje uvedené vo výkaze ziskov a strát v plnom rozsahu k 31.12.2001, ktoré žalovaný predložil Daňovému úradu. Daňový úrad ani iný štátny kontrolný orgán nespochybnil údaje uvádzané žalovaným vo výkazoch predložených príslušným finančným orgánom.

Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

Podľa § 20 ods. 1, 2, 3 zák. č. 65/1965 Zb. v znení účinnom v rozhodnom období od 01.5.2001 do 01.4.2002 (Zákonník práce, ďalej len "ZP"), postup pri uzavieraní kolektívnych zmlúv (podnikových a vyššieho stupňa) ustanovuje zákon. V kolektívnych zmluvách možno upravovať mzdové a ostatné pracovnoprávne nároky v rámci danom pracovnoprávnymi predpismi. Ak tento zákon ustanovuje, v ktorých prípadoch možno v kolektívnych zmluvách zvyšovať alebo rozširovať pracovnoprávne nároky zamestnancov, vzťahuje sa to na zamestnávateľov, ktorí prevádzkujú podnikateľskú činnosť, ak sa výslovne neustanovuje inak. Zamestnávateľmi, ktorí prevádzkujú podnikateľskú činnosť, sa na účely tohto zákona rozumejú všetci zamestnávatelia, ktorí nie sú rozpočtovou organizáciou alebo príspevkovou organizáciou, ktorej výdavky na mzdy a ostatné pracovnoprávne nároky sú zabezpečované jej finančným vzťahom na rozpočet zriaďovateľa. Nároky, ktoré vznikli z kolektívnej zmluvy jednotlivým zamestnancom, sa uplatňujú a uspokojujú ako ostatné nároky zamestnancov z pracovného pomeru.

Podľa § 111 ods. 1, 2, 3, 4 ZP zamestnancom prislúcha za vykonanú prácu mzda. Mzdou sa rozumie tarifná mzda (základná mzda, mzdová tarifa), mzdové príplatky a ostatné mzdové zložky ustanovené v mzdových predpisoch, prípadne v kolektívnych zmluvách. Mzda nesmie byť nižšia než minimálna mzda. Zamestnávatelia samostatne rozhodujú o uplatnení príslušnej formy základnej mzdy (úkolovej, podielovej alebo časovej), prípadne popri nej o uplatnení ďalších mzdových foriem ustanovených v mzdových predpisoch, prípadne v kolektívnych zmluvách.

Podľa § 112 ods. 1, 2, 3 ZP zamestnávatelia poskytujú zamestnancom mzdu podľa kolektívnych zmlúv vyššieho stupňa a v ich rámci podľa podnikových kolektívnych zmlúv, prípadne vnútorných mzdových predpisov alebo pracovných zmlúv. Pokiaľ poskytovanie mzdy neupravujú kolektívne zmluvy vyššieho stupňa, poskytujú zamestnávatelia zamestnancom mzdu podľa mzdových predpisov a v ich rámci podľa podnikových kolektívnych zmlúv, prípadne vnútorných mzdových predpisov alebo pracovných zmlúv. Zamestnancom sa nezávisle od celkových výsledkov zamestnávateľov zaručujú nároky vzniknuté na tarifnú mzdu a mzdové príplatky ustanovené v mzdových predpisoch, prípadne v kolektívnych zmluvách vyššieho stupňa. Zamestnávateľ môže poskytovať zamestnancom v súvislosti s pracovným pomerom iné plnenia peňažnej hodnoty, naturálne požitky, prípadne iné nepeňažné plnenia iba vtedy, ak to ustanovuje právny predpis.

Podľa § 120 ods. 1, 3 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Ak nejde o veci uvedené v odseku 2, súd si môže osvojiť skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov.

Súd má za preukázané, že medzi žalobcom ako zamestnancom a žalovaným ako zamestnávateľom vznikol pracovný pomer, ktorý trval aj v roku 2001, pričom táto skutočnosť nebola účastníkmi v priebehu konania spochybnená a súd ju považuje za nespornú. Na žalovaného, ako zamestnávateľa prešli povinnosti a záväzky vyplývajúce z pracovnoprávných vzťahov zo štátneho podniku Slovenský plynárenský priemysel, š.p. tak, že Fond národného majetku SR vložil celý majetok právneho

predchodcu žalovaného (spolu s ostatnými právami, povinnosťami a záväzkami) dňa 1.7.2001 do akciovej spoločnosti Slovenský plynárenský priemysel, a.s.

Pojem mzda z právneho hľadiska vychádza z jej ekonomickej úlohy. Súvisí s účasťou zamestnanca v spoločenskej výrobe a v službách vo forme pracovnoprávneho vzťahu. Predstavuje odmenu za vykonanú prácu, ktorá sa realizuje podľa vopred stanovených zásad mzdovej politiky konkretizovaných najmä v mzdových sústavách a ustanoveniach kolektívnych zmlúv. Mzda za prácu má peňažnú formu, vyjadruje určité množstvo a kvalitu práce podľa vopred stanovených noriem, odráža celkovú efektívnosť príslušnej organizácie, význam príslušnej pracovnej profesie, jej kvalifikačnú náročnosť a individuálny výkon a prínos zamestnanca. Z tohto hľadiska mzda vyjadruje na jednej strane individuálne oprávnenie zamestnanca na mzdu, na druhej strane najmä povinnosť zamestnávateľa odmeňovať zamestnancov za vykonanú prácu nielen v predpísanej miere, ale aj progresívnym spôsobom.

Mzda sa teda viaže na existenciu pracovnoprávneho vzťahu, predovšetkým pracovného pomeru a predstavuje odmenu, ktorú je zamestnávateľ povinný vyplácať zamestnancom za jeho vykonanú prácu podľa množstva, akosti a vopred stanovených noriem.

Mzda je splatná za predchádzajúce mesačné obdobie, prémie a odmeny sa môžu vyplatiť za dlhšie časové obdobie. Ak dôjde ku skončeniu pracovného pomeru, mzda je splatná v deň jeho skončenia. Prémie a iné pohyblivé zložky mzdy, výška ktorých nie je v čase skončenia pracovného pomeru známa, sú splatné v najbližšom výplatnom termíne po zistení ich výšky. U žalovaného bol deň určený na výplatu mzdy stanovený na 10. deň nasledujúceho mesiaca.

Kolektívna zmluva môže byť prameňom práva zásadne len vtedy, ak jej ustanovenia sú všeobecnej povahy a záväzne upravujú celú skupinu právnych vzťahov rovnakého druhu a neurčitého počtu. Ide o tzv. normatívnu zmluvu, ktorú nevyhnutne treba odlišovať od individuálnych právnych aktov vzťahujúcich sa len na určitý individuálny, výnimočný prípad, ktoré zakladajú, menia a rušia práva a povinnosti konkrétne určených subjektov pracovnoprávnych vzťahov. Okrem normatívnej časti obsahuje aj záväzkovú časť, ktorá reprezentuje záväzky zmluvnej povahy a záväzky morálne. Z normatívnej časti kolektívnej zmluvy upravujúcej mzdové a pracovné podmienky vznikajú pre pracovníka nároky, ktoré môže uplatniť rovnako ako ostatné nároky vyplývajúce z pracovnoprávneho pomeru.

Prínos práce zamestnanca pre zamestnávateľa nemožno vždy oceniť v rámci zamestnancovej základnej mzdy alebo platu. K jeho motivácii slúžia aj podiely na hospodárskych výsledkoch zamestnávateľa. Pravidlá pre ich poskytovanie musia byť stanovené pre vyplatenie určitej peňažnej čiastky (časti mzdy) vopred a nárok na ich vyplatenie vznikne na základe splnenia vopred stanovených merateľných ukazovateľov.

V danom prípade podmienkou priznania podielov na hospodárskych výsledkoch a ich tvorba bola odvíjaná od hospodárskeho výsledku zamestnávateľa za rok 2001, z ktorého mal zamestnávateľ zabezpečiť tvorbu podielov vo výške priemernej tarifnej mzdy dosiahnutej v SPP, š.p.

Súd sa v prvom rade musel zaoberať definíciou pojmu "hospodársky výsledok". Vychádzajúc z bežne dostupných zdrojov sa pod pojmom hospodársky výsledok rozumie výsledok ekonomickej činnosti podniku za určité obdobie, ktorý je charakterizovaný rozdielom medzi celkovými nákladmi a celkovými výnosmi za toto obdobie. Tento rozdiel (kladný alebo záporný) je hospodárskym výsledkom podniku.

Hospodársky výsledok môže mať dve podoby:

1. účtovný hospodársky výsledok - rozdiel medzi nákladmi a výnosmi po zdanení a
2. daňový hospodársky výsledok - je ten hospodársky výsledok, ktorý podlieha zdaneniu, je definovaný zákonom o daniach z príjmu.

Hospodársky výsledok po skončení roku prechádza ako disponibilný zisk do nasledujúceho roku, kde sa rozdeľuje podľa všeobecne záväzných predpisov, podľa stanov, alebo podľa spoločenskej zmluvy a podľa toho o akú právnu formu podniku ide. Teda platí, že ak sú náklady vyššie ako výnosy, potom hospodárskym výsledkom je strata a ak sú výnosy vyššie ako náklady, potom hospodárskym výsledkom je zisk. Zdrojom pre vyčíslenie hospodárskeho výsledku je účtovníctvo podniku. Preto sa hospodársky výsledok označuje ako účtovný zisk alebo účtovná strata. Z uvedeného teda vyplýva, že kladným

hospodárskym výsledkom treba rozumieť stav, keď zamestnávateľ v príslušnom období, v tomto prípade kalendárnom roku 2001, dosiahne zisk - kladný hospodársky výsledok - po tom, čo splní všetky svoje povinnosti vyplývajúce zo zákona, zmluvy, resp. iných právnych skutočností.

Z Výkazu ziskov a strát k 31.12.2001, ktorý žalovaný podal na príslušný daňový úrad spolu s daňovým priznaním za rok 2001, je zrejmé, že žalovaný vykázal v riadku 60 hospodársky výsledok za účtované obdobie roka 2001 v mínusovej hodnote, teda vykázal stratu.

Pracovná zmluva, prípadne kolektívna zmluva by mali stanoviť pravidlá a podmienky pre vznik nároku na výplatu tejto pohyblivej zložky mzdy. Pohyblivé zložky mzdy sú zložkami nie nárokovateľnými, na ich výplatu zamestnanec získa nárok po splnení vopred stanovených podmienok, či pravidiel. Pokiaľ neexistuje norma upravujúca priznanie podielov podľa vopred vydaných interných predpisov, dojednaní v dohodách o mzde, prípadne kolektívnej zmluve, je rozhodnutie o priznaní podielov celkom v kompetencii zamestnávateľa a len ťažko si možno nárokovat' jej priznanie. Výplata pohyblivej zložky mzdy závisí na jej priznaní, ak je priznaná - teda existuje nárok na jej vyplatenie napríklad v kolektívnej zmluve - stane sa jej vyplatenie zložkou nárokovou. V danom prípade už v čase podania návrhu na súd bolo ustanovenie kolektívnej zmluvy, a to § 14 "Podiely na hospodárskych výsledkoch" - pre rok 2001 zrušené Dodatkom č. 3 ku Kolektívnej zmluve SPP, akciovej spoločnosti dňa 11.12.2001, ktorý dodatok za POZ uzavrel a podpísal jeho predseda L. N., ktorý za POZ rovnako uzavrel a podpísal aj Kolektívnu zmluvu SPP, š.p. uzavretú na roky 2001 až 2003, všetky jej predchádzajúce dodatky č. 1, 2, ako aj posledný dodatok č. 4 a Kolektívnu zmluvu SPP, akciovej spoločnosti na roky 2002 až 2003. Na tomto mieste súd rovnako poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 6Co/708/2013 zo dňa 27.01.2014, podľa ktorého sporný Dodatok č. 3 zrušil nárok na vyplatenie podielu na hospodárskych výsledkoch žalovaného za rok 2001.

Nové ustanovenie upravujúce poskytnutie podielov na hospodárskom výsledku za rok 2001 v Kolektívnej zmluve SPP, akciovej spoločnosti nebolo prijaté, preto sa vyplatenie podielov na hospodárskom výsledku za rok 2001 nemohlo stať nárokovou zložkou mzdy žalobcu. V danom prípade dňa 01.04.2002 nadobudla účinnosť nová Kolektívna zmluva Slovenského plynárenského priemyslu, a.s., na roky 2002 až 2003, ktorou sa ukončila platnosť Kolektívnej zmluvy SPP š. p., na roky 2001 až 2003.

Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu, podľa ktorej predmetom Dodatku č. 3 bola dohoda, ktorou zmluvné strany pozastavili účinnosť predmetného ustanovenia § 14, pričom toto jednoznačne časovo ohraničili odo dňa 11.12.2001 do 31.12.2001 a obdobie pred tým aj potom zostalo dodatkom nedotknuté. Súd má za to, že ak by zmluvné strany chceli prejavit' svoju vôľu a pozastaviť účinnosť § 14 len na určité časové obdobie, resp. ak by mal prejav vôle smerovať k tomu, že samotný dodatok sa má týkať nárokov vzniknutých v roku 2000, samotná slovná formulácia by musela byť odlišná. Hoci žalobca predložil súdu viaceré listinné dôkazy (osvedčujúce síce snahu žalovaného o kompromisné riešenie sporného nároku, ku ktorému ale v konečnom dôsledku nedošlo), obsahom ani jedného z nich nebolo osvedčenie vzniku opätovnej povinnosti zamestnávateľa tvoriť a vyplácať zamestnancom podiely na hospodárskych výsledkoch za rok 2001. Ako už súd konštatoval vyššie, zrušením § 14 kolektívnej zmluvy došlo k zrušeniu povinnosti vyplácať podiely pre rok 2001 a žiadnym iným relevantným právnym úkonom nebola táto povinnosť opätovne konštituovaná.

Súd sa taktiež zaoberal tvrdením žalobcu, že v podstate sám žalovaný svojim konaním osvedčil, že sám sa cítil byť povinný zaplatiť svojim zamestnancom podiel na hospodárskom výsledku spoločnosti za rok 2001. V tejto súvislosti poukázal na návrh na zaplatenie 50% z nárokov. Súd však nemôže pripísať tomuto konaniu žalovaného atribút prejavu vôle smerujúceho k uznaniu nároku. Poukazuje na to, že tento návrh bol prednesený na rokovanie, ktorého cieľom bolo riešenie tohto problému, avšak nemožno ho stotožňovať s uznaním dlhu ako takého.

Avšak aj v prípade, že by nárok žalobcu na zaplatenie podielov na hospodárskych výsledkoch za rok 2001 nezanikol uzavretím Dodatku č. 3 ku Kolektívnej zmluve SPP, a.s., pre vyplatenie podielov na hospodárskom výsledku za rok 2001, nebola v danom prípade splnená základná podmienka, pretože žalovaný nedosiahol v rozhodnom období (v roku 2001) kladný hospodársky výsledok.

Súd poukazuje na to, že z hľadiska určenia hospodárskeho výsledku je rozhodujúci Výkaz ziskov a strát v plnom rozsahu k 31.12.2001 predkladaný žalovaným Daňovému úradu a nie výročná správa, ako tvrdí žalobca. Výročná správa sa zostavuje na základe iných finančných ukazovateľov (vypracováva

sa tzv. konsolidovaná zvierka) a táto z právneho hľadiska pre posúdenie hospodárskeho výsledku žalovaného nemôže byť záväzná. Jediným záväzným a určujúcim dokumentom v tomto prípade je výkaz predkladaný príslušnému daňovému úradu, z ktorého jednoznačne pre dané obdobie vyplýva záporný hospodársky výsledok (strata). Z uvedeného dôvodu žalovaný nie je povinný zaplatiť žalobcovi podiel na hospodárskych výsledkoch za rok 2001.

Záverom súd uvádza, že obdobná situácia nastala už v predchádzajúcom kalendárnom roku 2000, kedy spoločnosť žalovaného taktiež dosiahla záporný hospodársky výsledok. Z dôvodu záporného hospodárskeho výsledku za rok 2000, spôsobeného dodatočným odvodom žalovaného do štátneho rozpočtu, zamestnancom obdobne nevznikol nárok na vyplatenie podielov na hospodárskom výsledku, čo riešilo predstavenstvo a dozorná rada vyplatením jednorazových odmien. Teda už v predchádzajúcom roku vznikla obdobná situácia, kedy z dôvodu záporného hospodárskeho výsledku zamestnancom nárok na vyplatenie podielu v zmysle kolektívnej zmluvy nevznikol. Keďže pre rok 2001 neprijalo predstavenstvo SPP, a.s. rozhodnutie o vyplatení odmien nahradzujúcich podiel zamestnancov na hospodárskom výsledku, nevznikol zamestnancom z dôvodu záporného hospodárskeho výsledku nárok na vyplatenie podielu v roku 2001.

Z vyššie uvedených dôvodov súd návrh žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal. Trovy konania žalovaného predstavujú zaplatený súdny poplatok za odpor podaný proti platobnému rozkazu v sume 21,24 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania možno rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.